

Səhvərim, Səhvərim!

Bəxtiyar Vahabzadə

Şübhərim, gümanlarım,
Səhvərim, nöqsanlarım,
Fəryadlarım, əzablarm, amanlarım!
Mən qədidiqca əlinizdən,
Əməlimə

Yağış kimi yağırsınız
Neyləyim ki,
Siz özümdən ağırsınız.
Salib məni əzablara
Mənə gendən baxırsınız
bir yad kimi.
Mən gizlədə bilməmişəm ömrüm boyu
Dodağımın arxasında ürəyimi...
O alışib.
O alışib.
Yanımda dost olmayanda
Danışmışam özbaşıma.
Ürəyimin piçiltisi
Dəyib mənim öz başıma
Toxmaq kimi...
Nə sevgimi gizlətmişəm,
Nə kinimi...
Əzab verib günlər mənə,
aylar mənə.
Adam var ki, ömrü boyu
Dodaqları təbəssümlü
Təbəssümü,
Bir pay kimi paylar sənə,
paylar ona,
paylar mənə...
Dili ilə ürəyinin arasında
Yüz-uz illik yollar durur.
Dodağında gullər açıb
Ürəyində kollar durur.

Hər sözünün əvvəli “can”, axırı “can”
Belə yaşar axıracan.
Ürəyi buz,
Sözü isti,
Özü iliq.
Çəkməmişdir ömrü boyu
Bircə dəfə peşmançılıq.
Bilməmişəm,
Nə çox imiş
Bircə qırıq nöqsanımı
şışirdənim.
Bir dəryaca kədərimdir
Bir damlaca səhvim mənim
Başqaları keçər, bəlkə, təqsirimdən
“Günahkaram, keç!” – sözümə.
Bağışlaya bilməmişəm
Öz səhvimi mən özümə.
Səhvlərim boğazından bərk yapışıb
Yuxumu da dara çəkir.
Vicdanımı ora çəkir, bura çəkir.
Ürəyimdə vuruş gedir
Mən kiminlə vuruşuram,
Heç bilmirəm.
Yixıram, əyilmirəm.
Heç bilmirəm bu vuruşun adı nədir,
qəsdi nədir?
Qəribədir,
qəribədir!
Səhvlərim – alnímdakı qırışlarım,
Qəlbimdəki vuruşlarım.
Əzablarda mən özüməm,
Mən könlümün öz səsiyəm,
Rahatlıqda özgəsiyəm...
Səhvlərim - ürəyimin dilimdəki
Həm sevgisi,
Həm nifrəti.
Səhvlərim – Dost danlağı,
Yad töhməti.
Səhvlərim! Siz mənsiniz,
Mən də sizəm!
Mən səhvimdə səhvsizəm!

Mətni yiğdi: Nərgiz Abadi
Veb üçün hazırladı: Ülviiyə Məmmədova
AZERİ.orga qoyuldu: yanvar, 2004